

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 8 năm 2015

Số 251

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thế gian hay ca tụng tình yêu tại sao ?
2. Muốn đạt tới sự hòa bình của tâm thân thì phải làm sao ?
3. Làm sao biết được tình thương của Chúa nơi nơi đều có ?
4. Tại sao mọi người trông chờ ?
5. Hành trình quang khai là sao ?
6. Xoay chuyển tình Trời, chuyển vào đâu ?
7. Người giàu càng ngày càng tham thêm, tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 25/10/97 3:00 AM 1) Hỏi: Thế gian hay ca tụng tình yêu tại sao ? Đáp: Thừa thế gian hay ca tụng tình yêu là vì biết một không biết hai, tưởng lầm là đúng. Tình yêu có thương thì phải có ghét, nhiều loại khác nhau, thỏa mãn tình dục cũng gọi là yêu. Yêu Trời yêu Phật, dứt khoát bỏ đời qua đạo, mới thật là yêu trọn lành, giải quyết cho phần hồn tương lai khỏi bị sa đọa, tiến hóa tới vô cùng, mới thật yêu, toàn thân thanh nhẹ, không chấp nhận bất cứ sự trược ô nào xâm chiếm tâm thức, nung nấu sự trong lành trong chu trình tiến hóa, thật sự về không và thanh nhẹ. Kệ : Thực tâm tu luyện hướng tâm về Vĩnh cửu cảnh Trời chẳng bối bē Gang tấc trong lòng không dấy bận Bình tâm học hỏi tự về quê.	Atlantic city, 26/10/97 7 : 03 AM 2) Hỏi: Muốn đạt tới sự hòa bình của tâm thân thì phải làm sao ? Đáp: Muốn đạt tới sự hòa bình của tâm lẫn thân, thì phải thực hành pháp khư trực lưu thanh, lần lần sẽ thấy rõ tập quán xấu đã và đang thực hiện trong tâm xác của chính mình mà sửa tiến, bằng không thì sẽ gia tăng tánh hư tật xấu, nghiệp lực sẽ gia tăng, đã khổ lại càng khổ thêm. Kệ : Thực hành cải tiến chuyển đêm đêm Rõ lẽ hồn ngu tự sửa thêm Phù hợp ý Trời tâm chẳng động Vô sanh thức giác tự mình yên.
Atlantic city, 27/10/97 5 :00 AM 3) Hỏi: Làm sao biết được tình thương của Chúa nơi nơi đều có ? Đáp: Thừa tất cả sự ban chiếu từ cọng cỏ cho đến ánh sáng xây dựng và diu tiến nhơn sanh đều của đấng tạo hóa đã và đang hình thành khắp các nơi như : cơm gạo sười ẩm tình người, điện năng dồi dào cung ứng cho nhơn sinh không ngừng nghỉ, liên hệ với nhau rất mật thiết trong xây dựng. Làm người động loạn vì sự tham lam, mà đánh quên ơn phước của Trời Đất đã tận độ, biến thể của nó là cống cao ngạo mạn, không tu và mất hẳn sự tiến hóa của tâm linh. Kệ : Không tu không rõ hành trình tiến Tạo động lo âu chỉ tạo phiền Giờ giấc không minh tâm tạo động Thực hành trật tự tự mình yên.	Atlantic city, 28/10/97 2 :55 AM 4) Hỏi: Tại sao mọi người trông chờ ? Đáp: Thừa mọi người bằng lòng xây dựng niềm tin trong thanh tịnh, luôn luôn mong chờ một sự ban bố tốt đẹp trong nội tâm không ngoài sự bằng an. Kệ : Nhớ thương tự thức tự phân bần Gặp gỡ chung vui cảm thấy an Quy hội tình người trong ý thức Tin lành đã đến chính Trời ban.
Atlantic city, 29/10/97 5 :00 AM 5) Hỏi: Hành trình quang khai là sao ? Đáp: Thừa lúc chưa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì vẫn thường hay tranh chấp và lo âu. Sau khi thực hành pháp lý qua ba năm thì càng ngày càng thấy rõ tánh hư tật xấu của chính mình, nhiên hậu mới bằng lòng sửa tiến, càng tiến càng mở tâm mở trí, tự cảm thức sáng suốt hơn xưa, tự gây thành một tập quán tốt, tâm lượng càng ngày càng mở rộng hơn, thấy rõ đời và đạo. Kệ : Dấn thân tự sửa tự vươn cao Giải mở trí tâm tự bước vào Uyển chuyển thực hành trong thực chất Cảm thông Thiên Địa diễm dồi dào.	Atlantic city, 30/10/97 6 :25 AM 6) Hỏi: Xoay chuyển tình Trời, chuyển vào đâu ? Đáp: Thừa sự xoay chuyển tình Trời chuyển vào khối óc của vạn linh, mỗi phần cảm thức mỗi khác, tùy theo trình độ mà cảm nhận trực tiếp hay là gián tiếp đó thôi. Kệ : Ban hành tâm thức chung giềng mối Cao thấp như nhau chẳng thụt lùi Xây dựng chính mình tìm lối thoát Xác thân thanh trực tự mình vui.

Atlantic city, 31/10/97 4 :50 AM

7) Hỏi: *Người giàu càng ngày càng tham thêm, tại sao ?*

Đáp: Thừa người giàu càng ngày càng muốn có thêm, vì lỡ leo lên lưng cọp rồi thì không ai muốn xuống cả, vì sợ cọp cắn, không cách gì cứu cả. Người tu mục đích muốn thoát cảnh lao lý ngục tù, phần hồn hướng thượng tự giải, thì mới đúng, nếu tiếp tục cầu xin thì sẽ giam mình trong bóng tối, lo âu càng ngày càng gia tăng, tâm khô xác cũng không yên, sống trong định luật nhân quả, lúc chết sẽ học khổ hơn người thường, tội tham dục khó xóa.

Kệ :

Chết rồi xác thác ra ma quỷ
Âm phủ buộc tội lại phải quỳ
Khổ cảnh triền miên trong dây động
Vui buồn lẫn lộn dự trường thi.

GIÁC NGỘ GIỜ PHÚT LÂM CHUNG (tiếp theo)

...

“Lầm sai đặt lý nuốt lời,

Khó hành khó tiến khó rời tham sân”

À! Lầm sai đặt lý này, lý kia, lý nọ, rồi hoảng lên, rồi tự mình nuốt, dẫu, sợ, nói bậy rồi sợ.

“Khó hành khó tiến khó rời tham sân”: Rốt cuộc cũng là ở trong cái tham sân, không tiến nổi. Chỉ có nói dóc chữ hành không nổi! Còn thế giới đại đồng chỉ có đạo Trời mới làm nổi, chỉ có đấng Cha lành mới làm nổi, đấng Cứu Thế mới có khả năng đảm đương cái công tác này. Người phạm đầu có làm được. Cho nên Ngài đã dạy tỉ mỉ tất cả vị lãnh đạo ở thế giới này, những vị nào được hiểu lấy Ngài đâu? À! Còn phải học. Đứng tốt đỉnh là một vị tổng thống của một quốc gia cũng còn phải học. Ở thế gian cho thấy rõ: chỗ nào được tự do, có người mến muốn đến đó. Xứ nào tự do thì họ đến. Còn cái đạo chúng ta tu, đạt được thanh tịnh rồi, chúng ta thấy càng tự do hơn, càng thanh nhẹ hơn, càng hưởng được sự đời đời. Chính chúng ta lập hạnh tự đắc, thì chúng ta mới thấy rằng không có hoang phí, không có uổng công, để chúng ta đạt được sự đời đời, và cho chúng ta trở nên một chiến sĩ của đấng Ngọc Hoàng Thượng Đế, của đấng Chúa Tể Càn Khôn, để chúng ta mang khí giới tình thương và đạo đức để xâm chiếm tất cả thế giới; lúc đó mới là thực hiện đại đồng.

Cho nên Cha Trời đã lập ra những cuộc chiến tại thế gian, để cho người phạm thấy: giết nhau cho đã đi, rồi lúc đó mới chán ghét chiến tranh, khao khát sự công bằng; lúc đó mới chịu buông khí giới! Cho nên sự sắp đặt tinh vi! Chúng ta ở thế gian, chúng ta cho cái đó là lớn, nhưng mà các bạn lên trên rồi các bạn dòm xuống, con cờ đâu có gì quan trọng! Nó phải đi qua cái trướng đó, rồi nó tiến về cái trướng kia. Cho nên người Việt Nam bây giờ lại được gọi đi khắp thế giới để học. Đi chỗ này học, chỗ kia học, mà học để thực hiện tình thương và đạo đức. Nếu mà không biết học thực hiện tình thương và đạo đức, rốt cuộc cũng là không tiến hóa nổi! Rốt cuộc cũng ôm lấy sự hận thù đau khổ rồi luân hồi trở lộn lại ở cái tầng thấp thế gian. Mà sau này thế gian hạn chế, lúc đó mới không có chân đứng, còn khổ hơn nữa. Cơ Trời sắp thay đổi... Bây giờ các bạn thấy đây rồi

chiến tranh tinh vi chừng nào bị giết chết nhiều chừng này, các bạn sẽ thấy. Hồi xưa Quan Công Thánh ngài xuống đánh giặc, giết đầu có bao nhiêu mạng, mà thấy họ đầu hàng rồi. Bây giờ giết bao nhiêu? Một triệu ăn chung gì! Một trăm ngàn ăn chung gì! Cái chuyện thương tình ở thế gian. Bởi vì đông chừng nào thì giết chết nhiều chừng này, đó là cuộc thay đổi thanh lọc, để cho phần hồn thức giác tiến hóa. Sau này tới luân hồi ở nơi những cơ thể khác tinh vi hơn. Sẽ thay đổi, cuộc văn minh siêu phàm, siêu khoa học, và sẽ có một cuộc chiến tinh vi, cuộc chiến cuối cùng; đó là cuộc chiến tình thương và đạo đức. Chỉ sử dụng khí giới tình thương và đạo đức xâm chiếm toàn cầu. Lúc đó người Việt Nam phải đảm đương công tác đó. Người Việt Nam mới rõ cái hạnh tu. Người Việt Nam bị đau khổ nhiều nhất trong quả địa cầu này, sớm nhất, tới giờ phút đó phải tu luyện nhiều nhất để ảnh hưởng những phần tử còn lại, cho nên dẫn đầu thế giới ở tương lai. Người Việt Nam bây giờ để kêu gọi cho họ tu, họ thức giác được rồi, họ thấy rõ cảnh tự tan rồi; của cải của họ không phải giá trị nữa, nhưng mà tình thương và đạo đức là giá trị. Họ ra đến đây được sự cứu vớt của mọi nơi mọi giới; nếu không có tình thương và đạo đức đâu có cứu họ được. Nhưng cái đó sẽ ảnh hưởng họ, họ trở về sẽ thực hiện tình thương và đạo đức. Nếu họ tu, họ sẽ tiến hóa mau hơn. Khi họ tu, họ mau hơn những dân ở nơi khác. Khi họ thức giác rồi họ tiến hóa rất mau. Lúc đó họ phải lãnh cái nhiệm vụ của Thượng Đế để làm việc, thực hiện tình thương và đạo đức, như tôi đã nói.

Những phần thiêng liêng, những phần hồn lâm chung đã chết, cơ thể chết chớ hồn nào chết! Cho nên chúng ta phải vui lên để độ cho người đó được hành tiến. Không có gì kêu bằng đau khổ. Bình tâm để cho nó tiến hóa. Trước mắt chúng ta, người Việt Nam thấy rõ: chiến tranh chết chóc biết bao nhiêu, nhưng vẫn còn bao nhiêu. Chết đói cũng có, súng ống giết chết cũng có, hiểm hại chết cũng có, chết sông chết biển cũng có; nhưng rồi cũng còn bao nhiêu phần hồn đùng đùng chung về đó để học tiến hóa. Và sự phân phối tinh vi của Thượng Đế người phạm làm sao thấy được? Tôi đã nói mười mấy năm

về trước: một cuộc di dân vĩ đại của Thượng Đế, của Trời Phật sắp đặt, của khối Thiên Tiên, Địa Tiên cộng tác để thực hiện cuộc di dân. Bây giờ các bạn thấy cuộc di dân rõ ràng.. Lần lần sẽ đi. Người Việt Nam xuất ngoại một cách dễ dàng, thấy không? Không có miếng giấy lộn mà dám đổ bộ lên xứ người ta, ở, ăn và có sự giúp đỡ; phải có sự giúp đỡ của Thượng Đế không? Sự dịu dặt của Thượng Đế không? Còn những phần tử bất chánh phải chịu nạn và học qua bài khác để chuyển hóa nơi khác. Sự sắp đặt tinh vi của Ngài, nếu các bạn bình tâm rồi các bạn thấy: chúng ta không phải người sống đời ở đây, chúng ta còn sống một ngày phải còn học, còn tu để tiến hóa. Không nên lý luận mất thì giờ và chậm trễ. Sau này các bạn muốn đăng lính của Ngài không có cơ hội nữa! Phải tu. Chúng ta là chiến sĩ của Thượng Đế, để thực hiện khí giới tình thương và đạo đức. Sau này không dùng khí giới bắn ai nữa hết! Sau trận hạch tâm của thể giới rồi không còn khí giới gì để chiến đấu nữa bằng tình thương và đạo đức.

Cho nên các bạn phải lưu tâm những lời tôi nói, và thực hành cho phân hồn! Tất cả cho phân hồn! Tất cả cho chủ nhân ông để ảnh hưởng người khác! Cấp bách! Càng sớm càng tốt, để cứu vớt tai nạn sắp tới. Một mình tôi không có thể nói hết cho mọi người nghe. Các bạn thực hiện đi rồi các bạn sẽ thấy, lúc đó các bạn thấy: các bạn là chiến sĩ của Thượng Đế ở khắp nơi toàn thể giới này, và người Việt Nam có nhiệm vụ làm việc đó. Đem tất cả khí giới tối tân nhất của Thượng Đế là tình thương và đạo đức, để cứu rỗi một phần sống lại của trong quả địa cầu này. Nhiệm vụ của người Việt Nam phải đứng đầu! Các bạn phải cố gắng! Chúng ta đã có một cái pháp rất dễ dãi, rất đơn giản, không hao phí. Chúng ta có cái pháp Soi Hồn, Pháp Luân. Pháp Soi Hồn các bạn thấy là gì? Chúng ta nói là dú ép, dú trái cây, rồi ép cho nó mau chín cho nó kịp chợ. Về y học nó là quy nguyên thần kinh của bộ óc; bạn vừa trị bệnh

vừa thực hiện đạo đức, cho cơ thể được trường sanh, được mạnh dạn để thực hiện những gì Thượng Đế cần trong giờ phút nào, chúng ta phải làm việc liền! Chứ làm Pháp Luân Thường Chuyển để gì? Thậm thâm vi diệu! Trước kia các bạn hít chút chút, bây giờ các bạn hít càng ngày càng dài, càng ngày càng dài! Ý động là nó phải chuyển - sáng choang cả bộ đầu! Lúc đó các bạn mới lãnh hội được lệnh của Ngài. Lệnh của Ngài cho bạn trong lúc... lệnh Ngài cho là tâm trạng của các bạn sáng suốt, vui tươi! Thích việc đó, làm việc đó hết sức tận tâm trong sáng suốt, đó là lệnh của Ngài. Bạn thiền định để làm gì? Để kiểm điểm tiến thân, ổn định mọi giới, phân giải thiện lành các giới, từ kẻ chết cũng như người sống, nhiệm vụ thiêng liêng của phần tử tu về Vô Vi phải làm điều đó. Phải thực hiện điều đó. Nếu các bạn cố gắng hai mươi bốn trên hai mươi bốn, sau này các bạn sẽ thấy lời nói của tôi là đúng, sẽ về với bạn. Lúc đó bạn mới thấy Cha Trời, và bạn mới yêu Cha Trời, yêu mến Cha Trời vô cùng tận đi bạn ơi! Lúc đó bạn thấy bạn sung sướng đời đời. Chỉ Cha Trời mới biết tâm can của bạn, chỉ Cha Trời mới biết yêu thương và giữ lấy sự yêu thương cho các bạn.

Đến đây, tôi cũng xin tạm ngưng để cho các bạn có thời giờ nghiên cứu và giúp đỡ cho tất cả những phần hồn, những linh căn trong quả địa cầu này. Chúng ta không phải làm việc nhỏ nhen vì một người chết. Người chết là một việc, phần hồn là một việc! Chúng ta chỉ làm việc cho phần hồn, các bạn thiền để độ, còn hơn các bạn bày đủ thứ rớt cuộc không giúp được ai. Thanh điển là quan trọng. Ráng tu đi sẽ thấy.

Cảm ơn các bạn

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Manila, ngày 29/8/1979)

Thông Báo của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2015”

Ban Tổ Chức (BTC) xin thông báo đến toàn thể quý bạn đạo những thông tin liên quan đến **Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2015** như sau:

1. BTC đã gửi cẩm nang và chương trình Đại Hội đến tất cả bạn đạo.
2. Sau khi nhận được cẩm nang, xin quý bạn vui lòng kiểm tra lại tất cả chi tiết về ghi danh và đọc kỹ chương trình cùng các thông tin hướng dẫn trong cẩm nang.
3. Tất cả mọi sai sót xin vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC, email về: voviduahanhdaophap@gmail.com.
4. Những bạn đạo nào chưa nhận được cẩm nang trong hạn kỳ 30 tháng 8, xin vui lòng email liên lạc về BTC: voviduahanhdaophap@gmail.com.

Ngoài ra BTC xin được nhắc lại 2 địa điểm sẽ đón bạn đạo ghi danh đi xe bus với BTC như sau:

- Địa điểm #1: **Trung Tâm Thương Mại Maximark Cộng Hòa 15-17 Cộng Hòa Quận Tân Bình.**
- Địa điểm #2: **Big C Bình Dương Đại Lộ Bình Dương, Hiệp Thành, Thành phố Thủ Dầu Một, Bình Dương**
- Giờ khởi hành: **4:00 giờ sáng, ngày 20 tháng 9 năm 2015 tại địa điểm #1 (Cộng Hòa).** Xin quý bạn vui lòng đến sớm hơn trước giờ khởi hành khoảng 1 tiếng đồng hồ. (Bạn đạo khởi hành sớm sẽ giảm được thời gian chờ đợi làm thủ tục nhập cảnh bởi vì khách đi du lịch qua Miên rất đông vào ngày Chủ Nhật.)
- Xin quý bạn đạo vui lòng thông báo cùng ban ghi danh địa phương, 1 trong 2 địa điểm đón xe để BTC làm danh sách cho chương trình chuyển vận.

Chú ý: BTC chỉ đón bạn đạo ở 2 địa điểm nêu trên.

Mọi thắc mắc liên quan đến Đại Hội xin quý bạn đạo vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC

Email : voviduahanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn.

Kính thư,
BTC Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Đức Thầy kính yêu!

Con tên ĐTKT ở MT. Con kính trình lên Thầy một thắc mắc của con.

Lúc lên 18 tuổi con có đọc qua Pháp Lý Vô Vi và có thực hành, làm Chiêu Minh nhận biết vĩa nhẹ (có trạng thái lâng lâng). Sau đó có gia đình bỏ pháp. Lý do: vì chồng con không cho ngồi thiền. Con bức rức lương tâm lắm. 18 năm sau, con nguyện Thầy và ơn Trên cho con gặp lại bạn đạo để con hành pháp trở lại, vì tâm con lúc nào cũng muốn tu học mà đường trần gian thì vướng bận gia đình. Lời nguyện của con rất linh thiêng, con đã gặp bạn đạo và hành pháp trở lại đến nay được trên 5 tháng. Nhưng con gặp trạng thái như mê mê tỉnh tỉnh như xưa lúc mới biết ngồi thiền. Mà lúc bỏ 18-19 năm, mới ngồi lại khoảng tuần lễ đầu thì không có cả thấy gì, về sau đâu đó đã vào nề nếp thì con có trạng thái lâng lâng như vậy.

Tham khảo nhiều ý kiến bạn đạo đàn anh chị, có người nói con nhẹ, có người nói vì ban ngày làm nhiều việc, nên đêm ngồi gặp trạng thái như vậy, mà con kiểm tra lại mình, thì ở cơ quan công việc cũng không có gì nặng nhọc, và hằng ngày thì cũng thờ Pháp Luân, làm trợ luân 300 cái và trước khi ngồi thiền, lạy 6 lần, nhưng con vẫn chưa thỏa mãn. Muốn gặp Bác Sáu Lung để hỏi thì Bác đã ra đi... Hôm nay có dịp con mạo muội trình lên Đức Thầy. Đêm đêm con mong đến giờ để ngồi thiền. Có khi con mới chấp tay nguyện 3 câu Nam Mô A Di Đà Phật thì vào trạng thái mê (thời gian mê thường là 1 tiếng đồng hồ). Có khi ngồi Soi Hồn đến lúc thờ Pháp Luân, mới 4, 5 hơi thì mệt, rất ít khi nào con ngồi qua đến thiền định thì con đã mê từ lúc nào, không hay biết. Tâm con sợ mình đi không đúng pháp, không hành đủ 3 pháp cơ bản, có trở ngại gì trên đường tu học không?

Con xin Đức Thầy cho con biết để trên đường tu học con tin tưởng mình hơn và tu học tinh tấn hơn.

PS: Đang ngồi thiền có trạng thái luồng gì rút lên, có khi chạy xuống theo đường xương sống. Thưa Thầy đó là sao?

NTT, VT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 14/2/1997

KT con,

Thầy vui nhận được thư con gửi từ MT, được biết con đã qua cơn khổ nhục của trần gian như tình tiền duyên nghiệp đầy dọa tâm thân. Đến đây con lại có cơ hội tái hội Pháp Lý Vô Vi mà thực hành. Khi thực hành con phải hiểu rõ Pháp Lý Vô Vi là một pháp khứ trực lưu thanh, giải tất cả những nghiệp lực trong nội tâm nội tạng. Con bằng lòng dứt khoát, không vì tình đời thì luồng điển thăng hoa khác, mà con định tu để cứu độ, hay để nhờ phù hộ thì luồng điển khác.

Luồng điển chúng ta, người tu thấy rõ phần hồn từ Tam Thập Tam Thiên giáng lâm xuống thể gian, nay thức giác phải đi về Thiên Quốc là đi về cõi Trời, nhiên hậu mới báo hiệu trong tình giúp đỡ gia cang. Đó là một kỳ công phát triển tâm linh trở về sự thanh nhẹ toàn thân. Khi con thiền con cảm thấy mình hôn mê, không hiểu gì hết, đó là bộ đầu con đã có một lỗ hồng phía sau óc đó. Có lỗ hồng vì tiền kiếp con đã tu, ngày nay con mới tái ngộ pháp để phát triển, tự nhiên bộ đầu sẽ thông, xuất phát đi lên để dài hơn người khác. Lúc thiền vừa nhắm mắt là nhập định, đó là điển năng trong cơ tạng con lần lần nó được nhẹ mà tiến tới quân bình hòa hợp với luồng điển thanh quang của càn khôn vũ trụ ở tương lai. Trong con còn ăn uống, còn làm việc, con phải

Pháp Luân Thường Chuyển, cố gắng làm, không nhiều thì ít cũng ráng làm để lấy nguyên khí của Trời Đất để hỗ trợ cho ngũ tạng được khỏe mạnh, tinh thần phục vụ càng ngày càng cao, dứt khoát tinh đời, tiến hóa về tâm linh trong nội thức của chính mình thì không biểu lộ bên ngoài. Nội thức con ý thức thể gian là đô thị giả, là tạm, không thật, kể cả thân xác của con sau một thời gian rồi cũng bỏ ra đi. Nhưng mà không nhờ nguyên khí của Trời Đất, thân xác của con không có hình thành lớn như bây giờ, biết điều này điều nọ, nhờ nguyên khí của càn khôn vũ trụ đã dưỡng nuôi cho con tới ngày hôm nay. Ngày nay con ăn cơm, đó là lúa trời đó con, điển năng của càn khôn vũ trụ phối hợp thành cọng lúa, một hạt lúa nuôi dưỡng quần sanh, mà con là người đã dự cuộc trong đó và ăn uống những điển năng của vũ trụ, nhưng mà không biết rằng vũ trụ và chúng ta là một. Lấy gì chứng minh? Hiện nay có cơ tạng: tim gan tì phế thận, đại diện là kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ sắc ngũ quang huyền sắc huyền quang trong cơ tạng của con liên hệ với khối óc thần kinh chẳng chịt, nghiệp lực bám vào thần kinh khối óc của con hết, đó là nghiệp lực. Bây giờ con tu là giải, giải tới chừng nào mà hòa hợp với thanh quang vũ trụ thì con mới tỉnh thức một giấc mộng, và con đem ra nguyên lý con đã tìm được, để thuyết giảng cho người kế tiếp cùng hành với con trong ý chí cương quyết dứt khoát trở về thiên quốc, không có cạnh tranh giành giật của ai.

Của Trời đã sắp sẵn, ngày nay con hành lấy nguyên khí của Trời Đất để giải nghiệp tâm của chính con. Con càng hành nhiều, pháp lực con càng mạnh thì nghiệp lực sẽ tan đi, gia đình sẽ tốt hơn, lúc đó con mới thật giá trị của vợ chồng ra sao? Con cái ra sao? Gia đình ra sao? Chính Thượng Đế đã an bài cho con một gia đình ổn định, nhưng con không có hành pháp thì luồng điển từ trường của con không có tốt, không có thể hòa hợp với các giới được. Con có hành pháp con dễ tha thứ và thương yêu hơn, đối đãi với chồng con có lễ độ hơn, tốt hơn và xây dựng cho gia cang có hòa khí. Gia đình hòa khí là tài vượng. Con ráng tu đi, Thượng Đế sẽ an bài tất cả cuộc sống của con trong chu trình tiến hóa, không nên bận rộn mà hỏi đông hỏi tây. Chính con là một khả năng trong vũ trụ; hiện tại con đang làm cái pháp Soi Hồn là tập trung tinh khí thần. Cơ thể có tinh khí thần mới hoạt động được, tập trung điển khí ngay trung tim bộ đầu xuất phát đi lên, hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, đó là phần hồn con sẽ càng ngày càng gom gọn và xán lạn ra, thấy rõ

chúng ta có một thân xác ở thể gian, có một hình điển ở thiên đàng học đạo. Học đạo là sự quân bình và thanh nhẹ tiến hóa rõ rệt thì lúc nào cũng vui và quý trọng thể xác. Sự sáng suốt lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ thể xác, lo lắng đủ mọi việc trong gia cang. Trong gia cang, nháy mắt là giải quyết được, không phải bận rộn như xưa nữa, càng ngày càng gom gọn thì trí tuệ con sẽ minh khai và tiến hóa tốt. Dừng mảnh thành tâm thực hiện PLVVKHHBPP đúng theo những gì Thầy đã và đang làm. Thầy có ra một cuốn video chính đích thân Thầy hành pháp cho mọi người xem, nhìn đó mà thực hành cho chính mình, từ giai đoạn một. Tiến hóa trong thiền, vừa nhắm mắt một tiếng đồng hồ sau con mới biết, đó là con được thanh nhẹ, tốt nhưng mà không nên hãnh diện cái đó là tốt. Đường ta đang đi, đi tới ánh sáng vô cùng mới là tốt, nhắm mắt là thấy toàn thân sáng, lúc đó con yên tâm, thanh tịnh tu tiến, không bị ngoại cảnh kích động và phản động nữa. Lúc nào cũng cảm ơn sự kích động và phản động từ bên ngoài đưa đến và giải quyết tất cả mọi việc ở thể gian này. Thể gian đô thị giả, chúng ta nhìn thì phải nhục, nhìn nhục thì chúng ta mới có cơ hội tiến hóa lên cõi tiên Phật mà học đạo, không phải cướp của giết người mà thành đạt, chịu nhìn nhục mới thành đạt.

Con càng ngày càng tu càng quý gia đình. Gia đình là một bức tranh trời trật tự của Trời Đất sắp đặt cho con, năm nào sẽ làm việc, tháng nào phải làm gì? Trong gia cang đều có hết, không cần kiểm thầy bói. Con thanh tịnh là con sẽ thấy hết rồi. Mục đích tu Vô Vi là đạt tới thanh tịnh tối đa để tiến hóa thanh nhẹ. Con siêng năng lo tu, trật tự, ngày ngày đêm đêm như vậy thì con mới nhận thức là không dễ gì có thể xác ngày hôm nay, khối óc tay chân thể gian không ai có thể chế con ra được, ngoài trừ sự thanh diệu của Thượng Đế ân ban mà thôi. Vậy con nên dốc lòng thực thi đầy đủ, Soi Hồn một ngày 2, 3 lần cho cái tinh khí nó trụ, vì chồng con, linh khí mất rất nhiều, có chồng có con là mất linh khí rất nhiều. Bây giờ phải cố gắng khôi phục linh khí lại thì sẽ sáng suốt. Con có căn lành thanh nhẹ, nên hiểu linh khí là quan trọng, không có nên phá hoại chất tinh trong cơ thể -- tinh khí thần là quan trọng, giữ mình lo tu. Con ăn uống 7 ngày con mới đạt được một giọt tinh mà con hướng về dâm dục là con tiêu hao biết bao nhiêu của Trời Đất, đó là tội rồi. Dứt khoát lo tu tiến để từ trường luồng điển trong con tốt lên và giúp đỡ gia cang bình an, vui hòa trong thanh tịnh. Ngày ngày con rảnh, niệm Phật

thay vì nói chuyện, niệm Phật để tìm ra nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật thì cuộc sống con sẽ an nhiên và nghiệp tâm con sẽ được tự giải. Tôi thiền tốt, khỏe mạnh, may mắn sẽ đến với con càng ngày càng nhiều. Con dốc lòng tu là con thật sự có hiểu. Biết thương con, cha mẹ quý thương con, con biết thương con tức là con có hiểu. Lo tu để cho tâm thân an lạc, cha mẹ dù xa cách con, nhưng mà nghe được con tiến, cũng có cơ hội thăng hoa cho phần hồn thanh nhẹ.

Con TT ở Vũng Tàu, khi thiền có luồng điện chạy lên chạy xuống đó là phải tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển giải ra, không chấp nhận bất cứ luồng điện nào mà xâm nhập cơ thể; phải dùng Pháp Luân Thường Chuyển tối đa để giải nó ra. Soi Hồn 2, 3 lần để giải nó ra, không chấp nhận những cái luồng khí nào từ bên ngoài xâm nhập trong cơ tạng của chúng ta. Chúng ta biết rõ phần hồn chúng ta hoàn toàn là chủ của thể xác, không phải thể xác là chủ của phần hồn; ngoại xâm thì chỉ làm rung động thể xác, phần hồn tỉnh táo thì chỉ có giải nó ra, không nên nuôi dưỡng những luồng điện kéo lên kéo xuống, đó là trực điện, không thanh tịnh. Pháp Luân Thường Chuyển đầy đủ, Soi Hồn một ngày 2, 3 lần thì nó mới giải ra. Cương quyết đi, không nên trì trệ và nuôi dưỡng những cái luồng điện xâm nhập cơ thể chúng ta. Phải tự chủ phát triển tâm linh mới là đúng đường tu về PLVVKHHBPP.

Thầy có bao nhiêu lời giảng cho các con, tự tu tự tiến mới là chánh pháp, nhờ đỡ là tà pháp, không nên nhờ bất cứ ai, thực hành đến nơi. Chúng ta đã niệm Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế giới Quan Thế Âm. Phải cố gắng tu đến đó Ngài mới độ chúng ta, đừng kêu réo Ngài tới mà chính ta là người làm biếng, làm sao Ngài làm việc với chúng ta. Thấy chúng ta là một người có tội lợi dụng Thần Thánh mà không tiến hóa được.

Nếu có muốn lạy, hướng về hướng Nam, lạy 50 lạy một lần, để cho cơ tạng những kinh huyết trong cơ tạng được chạy đều, còn hơn thể thao. Có nhiều người ở ngoài này, người ta có thể làm 150 lạy, cơ thể mạnh khỏe, đi tới bác sĩ khám tốt -- cái gì cũng tốt hết, một môn thể thao từ tâm linh từ thể xác là lạy. Ngoài này người ta lạy kiếng Vô Vi, ở đó không có phương tiện làm kiếng Vô Vi thì con phải hướng về hướng Nam mà lạy để giải cái trực khí trong người và lập lại trật tự của thần kinh khối óc, là phương pháp thể thao vừa tâm linh vừa thể xác rất quý báu. Thầy chỉ có bao nhiêu lời nhấn nhủ các con, vậy các con nên cố gắng thực hành.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 19 tháng 8 năm 1985

ĐI VỚI TÔI

Đi với tôi trên đường tu học
Đi với tôi tâm trọc như tôi
Đi với tôi tâm hồn yên ổn
Đi với tôi chơn lý sanh tồn
Đi với tôi chẳng còn vọng động
Đi với tôi quy không thức giấc
Đi với tôi bát ngát tình thương
Đi với tôi tự lường tự tiến
Đi với tôi tự khuyến tâm tu
Đi với tôi phá chấp giải mù
Đi với tôi trường sanh bất diệt
Đi với tôi hơn thiệt quy không
Đi với tôi luận xét hóa công
Đi với tôi trăm đường khai mở
Đi với tôi chung thở nhịp cầu
Đi với tôi nhiệm màu ban phước
Đi với tôi đến trước như tôi
Đi với tôi sang tột tiêu diệt
Đi với tôi tận diệt tham sân
Đi với tôi chẳng cần nhờ đỡ
Đi với tôi hay dở cũng tôi
Đi với tôi trên đường học đạo
Đi với tôi thức giấc ra vào
Đi với tôi chẳng cao chẳng thấp
Đi với tôi tự thấp lấy đèn
Đi với tôi chẳng ghen chẳng ghét
Đi với tôi chẳng mét cùng ai
Đi với tôi rõ tài thiên ý
Đi với tôi rõ khí Trời ban
Đi với tôi muôn đàng quy một

Đi với tôi giải cột tâm can
Đi với tôi khai màn tâm đạo
Đi với tôi hành trì quy nhứt
Đi với tôi tự thức đường tu
Đi với tôi biết rõ mình ngu
Đi với tôi nhịn nhục đắp bù
Đi với tôi tu hoài không ngán
Đi với tôi khai sáng tâm can
Đi với tôi khai màn đạo pháp
Đi với tôi bão táp như không
Đi với tôi một dạ một lòng
Đi với tôi chẳng còn ô trược
Đi với tôi đạo ngược tình nhờn
Đi với tôi thanh tịnh quy hườn
Đi với tôi chẳng hờn chẳng giận
Đi với tôi cần mẫn lo tu
Đi với tôi dẹp đám mây mù
Đi với tôi quán thông các nẻo
Đi với tôi giải treo nghiệp oán
Đi với tôi trăm đường quy một
Đi với tôi điển giới huy hoàng
Đi với tôi thiên đàn nhạc trời
Đi với tôi giải nổi khổ đau
Đi với tôi trước sau quy một
Đi với tôi nghiệp cột phải tan
Đi với tôi tự bàn tự tiến
Đi với tôi miệng niệm Nam Mô
Đi với tôi giải phần ô trược
Đi với tôi chẳng được chẳng không
Đi với tôi khai vòng thức giấc
Đi với tôi khai nẻo mở đường
Đi với tôi gieo gương hậu thế.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Chín (tiếp theo)

LỄ ĐẠO NHƯ KIM CHỈ NAM, DẪN ĐƯỜNG CHÚNG SINH KHỎI MÊ ĐÁM
CÔNG XƯỞNG GIỐNG GIA ĐÌNH, PHỤC VỤ TINH THẦN LẤN TU THẦN

...
Tế Phạt: Ha ha, “Lời của tâm chuyển tiếng, tiếng của tâm chuyển lời” (*Tâm ngữ truyền thanh, tâm thanh truyền ngữ*) ngại người nghe nổi hay không nổi là sai, chỉ cần lễ độ gặt đầu bày tỏ nổi hân hoan, người nghe hẳn hài lòng, cả hai đều rất vui vẻ, như vậy, há chẳng hay sao?

Thái Sinh: Ha ha lời dạy của ân sư quá siêu diệu, đó chính là công phu của đạo, tại thanh tịnh không nghe những lời thị phi, nói này nói nọ cũng không thanh tịnh... (*Thái Sinh về nghĩ ngợi*). Ân sư bữa nay đưa con tới đây, dường như có điểm khó khăn không thuận lợi.

Tế Phạt: Không vào hang cọp, làm sao bắt nổi cọp, không tới nơi đây, làm sao viết nổi sách Nhân Gian Du Ký. Chúng ta chỉ muốn mình rõ chân thể bên trong, chớ không ngó giả thể bên ngoài, giả thể là sắc tướng, chân thể mới vô sắc tướng.

Thái Sinh: Cô gái ngồi hàng thứ... phía trước chăm chỉ làm việc tâm hồn lại thơ thới hân hoan, không rõ tại sao?

Tế Phạt: Cô theo đạo Gia-Tô, tính tình hòa nhã lặng lặng làm việc, không tranh giành với một ai.

Thái Sinh: Cô gái ngồi hàng thứ... tính tình nóng nảy, không rõ tại sao?

Tế Phạt: Cô ta trước đây làm việc tại một xưởng khác, vốn “Dạ thì nhỏ mà miệng lớn” (*Tâm lượng tiểu, khẩu lượng đại*), đã xuyên tạc

là người điều hành phân phối công việc bất công, để kiếm có bỏ sở, khi tới hãng này muốn giờ thối trước đây, bèn luôn luôn làm mặt giận dữ, bất mãn.

Thái Sinh: Thì ra nguyên nhân là như vậy. Thừa theo ý của ân sư, tâm tính như thế mà đi làm tại các hãng xưởng thì có thích hợp không?

Tế Phạt: Làm việc phải có tinh thần phục vụ xã hội, còn nếu xử sự như vậy thì sẽ vô cùng tai hại. Thế mới biết người ta cũng có kẻ giống hệt chim bồ câu, sống ở nhà nào thì cũng chỉ ăn những thứ như là lúa, gạo, đậu mà thôi, khi đó mới tỉnh ngộ.

Thái Sinh: Ha ha, ân sư nói rất đúng, người ta phải chạy đây chạy đó, lo tìm việc này bỏ việc nọ chung quy cũng chỉ vì miếng cơm manh áo mà thôi. A, cô gái phía bên trái kia, khí chất coi tốt lành là có tại sao?

Tế Phạt: Cô ta là độc giả của tạp chí Thánh Hiền Đường, căn lành sâu dày, tuy làm việc tại xưởng này lương thấp, song mỗi tháng cố để dành một trăm đồng giúp tạp chí Thánh Hiền một cách đều đặn từ bốn năm nay, trong hãng lại cư xử hòa nhã thân ái với mọi người, tận tình giúp đỡ bất cứ ai gặp chuyện khó khăn mà không sợ thiệt thòi.

Thái Sinh: Tinh thần vì đạo cao cả khiến mọi người tôn kính, đều đặn đóng góp mỗi tháng một trăm, thật quả rất ít người làm nổi, hành động này là tấm gương sáng cho nhiều kẻ noi theo.

Tế Phậ: Theo nhận xét của độc giả thì tạp chí Thánh Hiền là một tác phẩm tinh thần hiếm có, bởi vậy trách nhiệm của trò ngoan vô cùng trọng đại.

Thái Sinh: Thừa vâng, con sẽ dốc tâm hi sinh để báo đền ơn Trời Phậ đã rủ lòng thương.

Tế Phậ: Ha ha, trò ngoan quả là phi phạm, mong con chịu đựng nổi mọi khổ cực để thành người siêu việt.

Thái Sinh: Phòng cất đồ phía trước có một vị thanh niên, ác khí đằng đằng, không rõ nguyên nhân tại sao?

Tế Phậ: Thần Tam Thi đã ghi rõ, y là đứa con bất hiếu trong nhà, đi làm kiếm được nhiều tiền mà chẳng bao giờ mang về cho gia đình, thường kết giao với loại bạn ác ôn chuyên nhậu nhẹt, đi điếm bài bạc, thanh niên này nếu như không mau thức tỉnh quay về nẻo thiện, tương lai chắc chắn sẽ bị đền tội.

Thái Sinh: Thừa ân sư, đã tới giờ nghỉ trưa của các công nhân.

Tế Phậ: Thầy trò mình tới thăm nơi khác.

Thái Sinh: Công nhân hăng này tại sao thừa thớt.

Tế Phậ: Sự quản lý của hăng này kém cỏi, nên giữa chủ và thợ không có tinh thần hợp tác chung, nên không đạt được năng suất cao, hiện thời công nhân lại đang đình công.

Thái Sinh: Theo tôn ý của ân sư thì nên giải quyết cách sao để có được sự thông cảm giữa chủ và thợ.

Tế Phậ: Nếu như mọi công nhân đều coi hăng là gia đình lớn của mình, coi giám đốc, quản lý như cha mẹ, coi giám thị, chủ nhiệm như anh chị, ngược lại các vị kia cũng phải coi công nhân như con cái, em út, luôn luôn thông cảm thương yêu. Hai bên đều phải tôn trọng lập trường của nhau, để tạo hòa khí chung, được như vậy tin rằng sẽ thành công.

Thái Sinh: Thừa đúng lắm, nếu công nhân coi hăng xưởng là nhà, tự nhiên mọi người tâm hòa khí bình, còn nếu như chỉ lo cái lợi riêng tư của mình, chắc chắn công việc gặp trở ngại, tâm hồn buồn bã bất an.

Tế Phậ: Làm việc chung trong một hăng, nếu tự kiêu, tự đắc sẽ dẫn tới tình trạng đả kích lẫn nhau, nguyên nhân chỉ tại không biết giữ hòa khí. Bữa nay vân du viết sách tới đây tạm ngưng. Trò ngoan mau lên đài sen, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thừa con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

